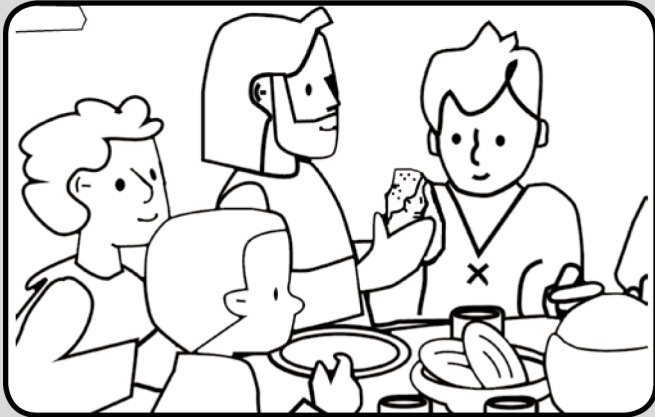

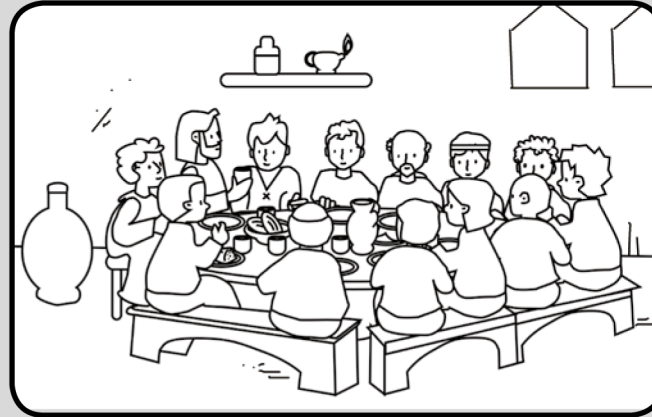
Fogadjuk be Jézust a szívünkbe

**„Én vagyok az élet kenyere. Aki hozzám jön, nem fog éhezni, és aki bennem hisz, sohasem szomjazik meg.”
(Jn 6,35)**

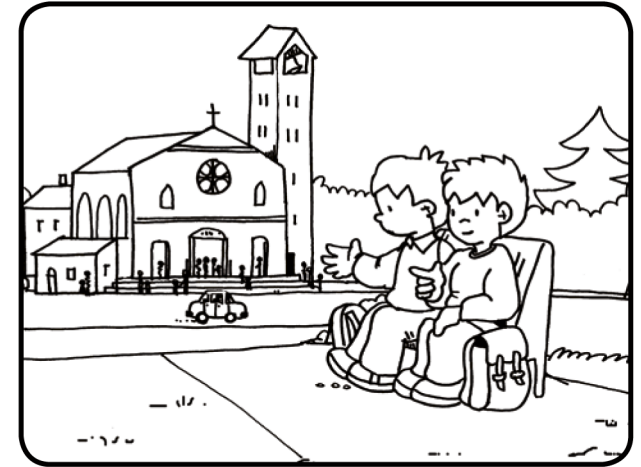
Isten azért küldte a Fiát a Földre, hogy megismertesse velünk a szeretetét. Ő mielőtt az életét adta volna értünk, egy óriási ajándékot hagyott ránk: az Oltáriszentséget.

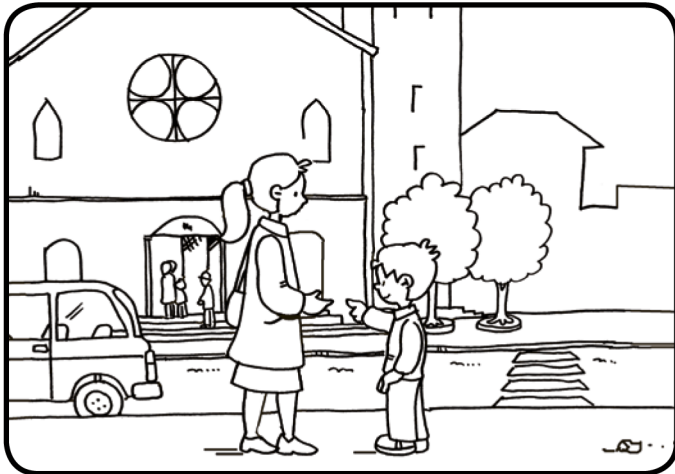
Mielőtt Jézust elfogták, Ő az apostollokkal együtt ünnepelte az utolsó vacsorát. A kezébe vette a kenyeret, és azt mondta: „Ez az én testem, amit értetek adok.” Aztán a bort vette a kezébe: „Ez az én vérem, amit értetek ajánlok fel.”

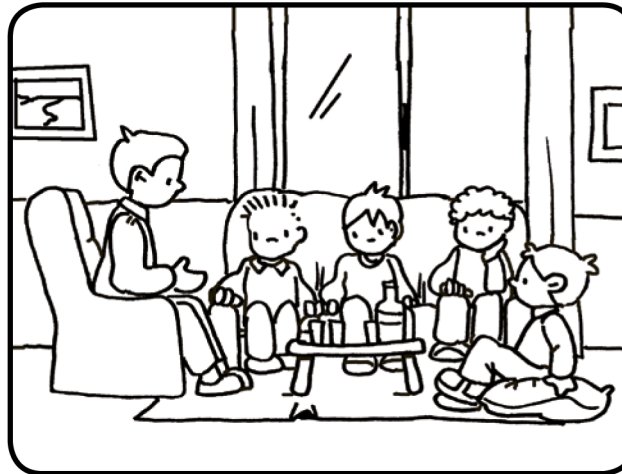
A tanítványok ettek a kenyérből és ittak a borból. Jézus még hozzátette: „Tegyétek ezt az én emlékezetemre.”

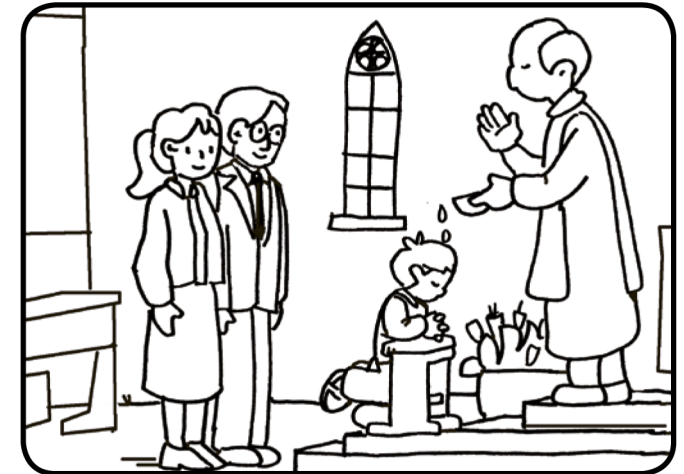
Máté látta, hogy milyen sok ember megy a templomba. Megkérdezte barátját, Lázárt: „Ki van ott a templomban?” „Jézus - felelte Lázár - Jézus a tabernákulumban.” És elmagyarázta neki a misét.

Egy vasárnap Máté anyukájával a templom mellett ment el. „Mi miért nem megyünk a misére?” - kérdezte. Anyukája azt válaszolta, hogy nem hisz Istenben. „De én igenis hiszem, hogy Jézus ott van!” - mondta Máté - „Hadd menjek misére, ... és te gyere értem a végén!”

Máté gyakran ment a gen4-ekhez, ahol Gábor, az asszisztens Jézusról mesélt. Mátéban egyre erősödött a vágy, hogy ő is szeretne megkeresztelkedni és elsőáldozó lenni!

Egy nap aztán megkérte a szüleit, hogy hadd keresztelkedjek meg, és a ők beleegyeztek. A keresztelése napja nagy ünnep volt számára!